

การจัดการเรียนรู้ในแบบองค์รวม ของรายวิชากลศาสตร์ของไทย Holistic Learning Activityfor Fluid Mechanics Class

ภาณุวัฒน์ หุ่นพงษ์¹ และ วิทูรย์ ชิงถ่ายทอง¹

¹สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

¹Email : sompop2525@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้ในแบบองค์รวม รายวิชากลศาสตร์ของไทย เรื่อง พื้นฐานการวิเคราะห์เชิงปริมาณควบคุม ของนักศึกษาแขนงวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 27 คน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ยึดถือกระบวนการตีความ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น ได้แก่ (1) แบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) ชนิด 4 คำตอบ จำนวน 10 ข้อและแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) ชนิด 4 คำตอบ จำนวน 10 ข้อ (2) สอนนำเสนอบอกคน

ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการตัดสินใจของนักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ลักษณะที่ดีขึ้น เนื่องจากมีความเข้าใจในเนื้อหาและมีความคิดนำไปสู่ความต้องการตอบคำถาม โดยนักศึกษาที่มีความสามารถทางด้านภาษาและภาษาอังกฤษดีจะมีคะแนนสูงกว่าคนอื่น แต่จะสังเกตได้ว่านักศึกษาทำคะแนนจากข้อสอบได้ดีขึ้นและมีพื้นฐานของบทเรียนเริ่มต้นไปต่อบทที่นี่ที่ผ่านมา จึงทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีขึ้นโดยไม่มีนักศึกษาคนใดติด E และ D ในรายวิชากลศาสตร์ของไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบองค์รวม, พื้นฐานการวิเคราะห์เชิงปริมาณควบคุม, กลศาสตร์ของไทย

Abstract

The research objective was to examine the holistic learning activity for Fluid Mechanics class in a lesson of fundamentals of control volume analysis. The research sample consisted of 27 second year students in Mechanical Technology program in 2nd semester in the academic year of 2015. This research was a qualitative research approached by the interpretation process. The research instruments were 1) a pre-test examination in 10 questions with 4 multiple choices, and a post-test examination in 10 questions with 4 multiple choices, and 2) an individual presentation.

The research findings revealed that students' decision making process had changed competently because they understood well in lesson contents and could adapt their lesson knowledge to answer the questions. Students, who had different intelligences, would also have different decision making process. Moreover, the findings illustrated that students would have better scores and ability for the next lesson than former students. As a result, they would have good grades. There were no students in E and D grade in Fluid Mechanics class, in 2nd semester in the academic year of 2015.

Keywords : Learning management holistically, Fundamental analysis control volume, Fluid Mechanics

1. บทนำ

ตามหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยี อุตสาหกรรม หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2557 ของคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้จัดรายวิชากลศาสตร์ ของไทย รหัสวิชา อส 5002203 เป็นวิชาเอกบังคับ นักศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีเครื่องกลทุกคนต้องลงทะเบียนเรียน จำนวน 3 หน่วยกิต ภายใต้เงื่อนไขวิชาประกอบไปด้วย การศึกษาการให้ในรูปแบบสติ๊ติศาสตร์ การวิเคราะห์เชิงปริมาณควบคุม การวิเคราะห์เชิงอนุพันธ์ การให้ผลภายในตัวที่มีผลของความหนืดและการวัดในกลศาสตร์ของไทย รายวิชากลศาสตร์ของไทยเป็นวิชาที่ต้องอาศัย

พื้นฐานในวิชาแคลคูลัส สติ๊ติศาสตร์ พลศาสตร์ และอุณหพลศาสตร์ ดังนั้น การศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้จึงเป็นไปได้ยากลำบากสำหรับนักศึกษา จากการเรียนการสอนที่ผ่านมาพบว่า มีนักศึกษาภาคปกติ ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 80.77 มีผลการศึกษาอยู่ในระดับ C+ ถึง D ,นักศึกษาร้อยละ 11.54 มีผลการศึกษาอยู่ในระดับ E มีนักศึกษา เพียงร้อยละ 7.69 ที่มีผลการศึกษาอยู่ในระดับที่เรียนดี คือได้เกรด B และไม่มีนักศึกษาที่มีผลการศึกษาอยู่ในระดับ A หรือ B+ จากการสังเกตการณ์การเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีทักษะความพร้อมทางการเรียนค่อนข้างดี มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ขาดความรับผิดชอบ คือไม่สนใจฟังการบรรยาย ไม่จำทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่จดบันทึกการเรียนการสอน ผู้เรียนเกิด

ความเป็นหน่วยห้องเรียน และไม่พิจารณาทำความเข้าใจกับบุตรเรียน หรือมีบางส่วนที่สนใจแต่ก็ทำความเข้าใจได้ล่าช้า ตามมาตรา 24(2)และ(3) แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา ให้เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การฝึกทักษะ การแสดงความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย การฝึกปฏิบัติจริง และการประยุกต์ใช้ความรู้จากการป้องกันและแก้ปัญหา ผู้สอน จึงมีแนวคิดที่จะนำแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบองค์รวมมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของสาระการเรียนรู้ หรือสถานการณ์ในชั้นเรียน โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และความสำคัญของความรู้ ผู้สอนปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงความรู้ สังเกตสิ่งที่ตนอยากรู้แล้วค้นคว้าและแสดงความรู้เพิ่ม เชื่อมโยงกับความรู้เดิม จนค้นพบความรู้และรู้จักสิ่งที่ค้นพบว่าสิ่งนั้นคืออะไรมีความสำคัญมากน้อยเพียงไร การเรียนรู้แบบนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการคิดพร้อมทั้งฝึกทักษะทางสังคมที่ดีได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน เพื่อน และผู้สอน ตลอดจนสร้างนิสัยไฟร์รัก การค้นคว้าและมีความคิดสร้างสรรค์ ผู้สอนคาดว่าการจัดการเรียนการสอนแบบองค์รวมจะช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในรายวิชากลศาสตร์ของเหล โดยจะสามารถลดจำนวนนักศึกษาติด E และ D ได้ไม่ต่างกว่าร้อยละ 80

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูลวัดผลสัมฤทธิ์นำผลของคะแนนมาเปรียบเทียบ ดังนี้

$$-\text{ ค่าสถิติร้อยละ } \bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (1)$$

โดยที่ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

$$-\text{ การวิเคราะห์ความยากง่าย } P = \frac{R}{N} \quad (2)$$

โดยที่ P คือ ดัชนีความยากของข้อสอบ
 R คือ จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบนั้นได้ถูกต้อง
 N คือ จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบทั้งหมด

- การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ

$$\text{วัตถุประสงค์} \quad IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3)$$

โดยที่ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence)

$$\begin{aligned} \Sigma R & \text{ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เขียนราย} \\ N & \text{ คือ จำนวนผู้เขียนราย} \end{aligned}$$

2.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อทำการจัดการเรียนการสอนแบบองค์รวม ในรายวิชากลศาสตร์ของเหล เรื่องการวิเคราะห์เชิงปริมาณความคุ้มเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางเรียนรู้แบบองค์รวม
- เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

2.2 ขอบเขตการวิจัย

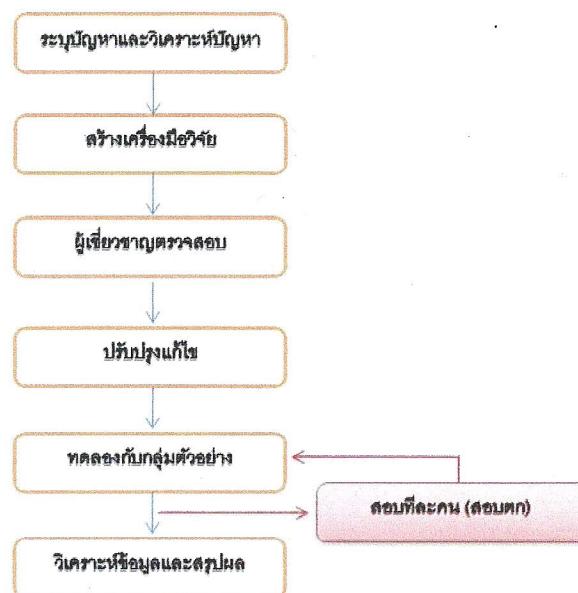
สร้างรูปแบบแบบองค์รวม ซึ่งมีองค์ประกอบ คือ การกำหนดกลุ่มตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้, ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ, การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเป้าหมายของงานมุ่งเน้นให้ผลการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา เทคโนโลยีเครื่องกล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 27 คน

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบองค์รวม เรื่องพื้นฐานการวิเคราะห์เชิงปริมาณความคุ้ม นี้ขั้นตอนดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

3.1 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.1.1 สร้างชุดข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ โดยผลการประเมินความสอดคล้องจากผู้เขียนราย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.97 [1]

3.1.2 การวิเคราะห์ความยาก-ง่ายของข้อสอบ

นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบกับนักศึกษากลุ่มทดลอง มาทำการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย โดยเกณฑ์ความยากง่ายที่ยอมรับได้มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 ถ้าค่า P มีค่านอกเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องปรับปรุงข้อสอบหรือตัดทิ้งไป [2]

4. ผลของการวิจัย

การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษา ร้อยละร้อย เปอร์เซ็นต์ ทำข้อสอบผ่านเกณฑ์ 80 เปอร์เซ็นต์

5. สรุปผล

บทความวิจัยนี้เป็นการนำเสนอการทำวิจัยเชิงทดลอง เพื่อสร้างรูปแบบการจัดเรียนรู้แบบองค์รวมและเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรูปแบบองค์รวม ในรายวิชากลศาสตร์ของเหล่าหลักสูตรอุดสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีเครื่องกล ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โดยผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ซึ่งวัดจากการทำข้อสอบผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 ขึ้นไป นอกจากนั้น นักศึกษาที่ผ่านกระบวนการเรียนการสอนด้วยรูปแบบนี้แล้ว จะมีความรู้เพิ่มขึ้นและนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยตรง ไม่ต้องมีผลต่อเกรด ที่ได้ขึ้น เพราะนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐาน

ดังนั้นจากผลวิจัยดังกล่าวข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่ารูปแบบ การสอนแบบองค์รวมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เป็นกระบวนการที่ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนมีพื้นฐานที่จะนำไปใช้ในเนื้อหาอื่นต่อไป

6. เอกสารอ้างอิง

6.1 หนังสือ

- [1] บุญชุม ศรีสะอาด. การวิจัยสำหรับครู, กรุงเทพมหานคร : สุวิริยาสาสน์, 2546.
- [2] กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน, พุทธศักราช, กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2545.
- [3] เยาวดี วิบูลย์ศรี. การวัดผลและการสร้างแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์, กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พิมพ์ครั้งที่ 3), 2545.